



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van  
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe  
der Societeyt Iesv**

**Huysmans, Daniel**

**T'Antwerpen, 1691**

§. 8. Haere gave van traenen wort in verhevender traenen verandert.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-37188**

eeren van sijne Moeder, tot vermeerderinghe van Godts eere ende glorie, ende tot saligheydt van alle menschen: dat soodaenighe opdracht van haer werken aen de H. Maeghet seer aengenaem soude wesen, ende dat sy in dese oeffeninghe mocht gerustt zijn. *Dese lesse, seght sy, hebbe ick van alsdan door Godts gratie altydt onderhouden, met groote gerusttheyt.*

*s. 8. Haere gave van traenen wordt in verhevender traenen verandert.*

**H**Aere gave van traenen, die sy over vele jaeren van Godt verkreghen hadde, soo hier voren geseyt is, viel haer seer moeyelijck in haer gebedt. Want soo spoedighlijck als sy sich begaf tot het bidden, wiert sy overvallen van traenen, die als eenen reghen uyt haer ooghen overvloedelijck uyt-liepen: soo dat haer gesicht door desen overvloet seer beschaedicht wiert, ende perijckel liep van te vergaen. Sy was veerdigh om niet alleen haer traenen te storten maer oock haer ooghen voor Godt, ende voor haer sonden te verliezen. Dat haer pijnighde was, dat de menschen, die dit menighvuldigh krijten aen-saeghen (want het buyten haer macht was dese te stutten) hier door tot quaet achterdencken getrocken wierden: want sy verstont, dat sommighe, die dit menichvuldigh krijten in haer bemerckt hadden, vonnisten dat desen overvloet van traenen een duyvels werck was, of altydt groot naedencken hadden, dat hier eenigh bedrogh schuyelde.

Dese verargernisse van haere naesten, die sy wenschte te vluchten, heeft haer beweeght, om sich te keeren tot haeren Salighmaecker, ende de stuttinghe van dese traenen te versoecken. *Overfulcks te Brussel inde*  
Kerc-

Kercke vande H. Gudula de H. Communie ontfangen hebbende, versocht sy van Christus innighlijck, dat dese traenen die aen sommighe eenen steen van vergernisse waeren, mochten op-houden: maer indien hem dese stuttinghe niet en behaegde, dat sy van haeren t'weghen bereet w s, alle haer leven desen overvloet te behouden, om door dese fonteynen, haer sonden, ende de sonden van andere uyt te wasschen, en oock haer oogen te verliezen. In dese overgevinge voelde sy dese inspraecke: *Van nu neme ick u dese traenen af, die u voortaan niet en sullen beletten. Ick sal in u herte edelder traenen storten.* Dese woorden waeren ver-voeght met inwendighe ruste ende blyschap: sy loofde Godt Almachtigh van soodaenighe gratie, die sy bekende onweerdigh te wesen: ende van dien ooghenblick zijn dese uytwendighe traenen achter-gebleven, ende in onsenelijcke traenen verkeert.

S. 9. *WVordt gedreven tot het inwendigh Ghebedt.*

**S**Y was daghelijcks gewoon haer Roosenhoeyken, de Getijden vande Onbevleekte Ontfangenisse, ende andere mondelijcke ghebeden te lesen: Maer voelde sich op dese tijden soo seer in-getrocken in Godt, dat sy met de mondt. ghebeden niet voort-konde. Sy gaf desen treck aen den Biecht-vader te kennen: die haer toeliet voor eenighen tijdt de mondt-gebeden te laeten, ende met inwendighe bedenckinghen dese goede oeffeninghen te vermanghelen. Sy Mediteerde dan daghelijcks nae middagh een volle ure op den *Ave Maria*, in plaetse van haer Roosen-hoeyken te lesen: ende was aldan acht daghen besigh, om tot het eynde van den Weest gegroet te komen. Dit enduerde maer eenigen tijdt: